

NIEUWSBRIEF 1: RFH ON TOUR

vertrek | onderweg | waar nu heen?

Vertrek uit NL

Op dinsdagochtend 29 november 2022 om 8.00 uur vertrokken wij, Cassidy en ik (Narda) vanuit Scherpenzeel richting het zuiden met de UAZ: mijn buddy en tevens ingezet als projectbus van Roof for Humanity. Vanwege onrustige tijden in verschillende delen van Europa is besloten om de Tour om te draaien en in het Zuiden van Afrika te beginnen. Van daaruit zal ik omhoog gaan rijden, door Afrika, dan via Europa met als eindbestemming Nederland.

Tijdspad en route

Ik heb het grootste deel van december, de eerste reismaand, in Marokko getoured en daar mooie contacten gelegd. Verbindingen die ons de mogelijkheid bieden om op een later moment wellicht ook daar de tijdelijke community-dome te bouwen. Eind december 2022 ging de projectbus op een containerschip, om de Tour in 2023 in Namibië voor te zetten.

Januari, de tweede reismaand, vroeg om veel geduld, in een land waar alles anders is, zonder eigen vervoer en geen openbaar vervoersnetwerk. Gelukkig kwam halverwege februari mijn buddy, onze projectbus, weer in zicht!

29-11-2022_Narda en Cassidy zijn er klaar voor!

Je weg vinden

Ga je dan die hele route naar Namibië rijden? Of huur je daar een auto en ga je dan van daaruit op pad? Waarom ga je zomaar op reis richting het zuiden van Afrika, zonder vastgezet plan?

Deze en vele andere vragen zijn gesteld voor of tijdens de start van onze Roof for Humanity Tour. In onze nieuwsbrieven zal ik, Narda Beunders, jullie meenemen in onze visie en missie en hopelijk beantwoorden we daarmee ook dit soort vragen.

We geloven in persoonlijk contact en zijn ervan overtuigd dat wanneer je elkaar ontmoet, de wederzijdse welwillendheid groeit. Telefonisch of email contact is tegenwoordig de meest normale zaak van de wereld, en voor vele standaardzaken ook helemaal prima. Maar als je buiten de gebaande paden iets voor elkaar wilt krijgen is deze (in onze ogen) onpersoonlijke manier van communiceren niet de beste weg.

Vandaar mijn wens om ook zelf contact te maken met een verscheper, iemand die de voorbereiding regelt, en een persoon aan de andere kant die de container met busje erin zal aannemen.

Tot deze manier van verscheppen was snel besloten: het busje zal per container varen ipv met de row row optie. Daarbij gaat je voertuig een soort grote ferry op, laat je de sleutels erin en bestaat het risico dat bij aankomst niet alles meer in of op je busje zit. Verscheppen in een gesealde container is een stuk veiliger op een route met de nodige tussenstops.

Mechanic Mattheus at my campspot

'Pech' ... Onderweg

Sinds het vertrek van Roof for Humanity on Tour hebben mijn buddy en ik al veel kilometers gemaakt. Tot onze grote verbazing doet de UAZ Bukhanka (merk van de auto) het eigenlijk al die tijd super goed! Toch zijn er ook wat haperingen geweest onderweg...

- In Marokko bleek het remsysteem niet helemaal lekker meer te reageren. Samen met de ervaren mechanic Hassan maakte we alle schijven, de olie en andere onderdelen schoon en vernieuwde 3 rubber ringen in de breakpomp.
- Na wat off-road avonturen bleek de zekering van de lichten zodanig te zijn geschud dat de achterlichten constant bleven branden. Even de draadjes weer aan elkaar en zo gefixt, gelukkig.
- Dan de benzine tanks... Dat was een ander verhaal en had de nodige tripjes naar garage Falkenberg in Kamanjab en het petrol station voor hen in petto. Maar ook daar was het geluk met ons, want de eigenaresse bleek een pracht mens en zij verwelkomde mij met veel warmte bij haar thuis voor mooie verhalen, lekkere koekjes en gezelligheid. Na de nodige trials&errors was ook dit euvel verholpen.

koffie bij Juanita, eigenaresse garage

Een containerschip dus

Hoe is dat proces verlopen? Eerst hebben we maanden in Nederland geprobeerd op persoonlijke wijze een geschikte partij te vinden die voor een schappelijke prijs en met plezier onze projectbus, mijn buddy, naar Zuidelijk Afrika wilde varen. Niet gelukt. Andere opties? Vanuit Duitsland of Engeland, maar dat bracht zoveel meer papierwerk en uiteindelijk ook meer kosten met zich mee, dat het besluit om gewoon op pad te gaan, richting het Zuiden, de juiste weg leek.

In Marokko aangekomen werd al gauw duidelijk dat ook daar de grote havensteden Tanger-Med, Tanger en Casablanca niet veel anders waren dan Rotterdam. Groot, hiërarchisch en afstandelijk. Verder afdalen dan maar. Wanneer ik na veel mooie plekken en ontmoetingen met bijzondere mensen de zuidelijke havenstad Agadir binnenrijdt, stroomt er een goed gevoel door mijn lijf. Agadir is een open en vriendelijke stad met een kleinschalig haventerrein. "Hier gaan we het doen, buddy!", was mijn gedachte.

Met een beetje bluf en een goed verhaal over het hoe en waarom van de Roof for Humanity Tour kwam ik langs de strenge toegangscontrole bij de havenpoort en wist het hoofdkantoor van CMA-CGM te bereiken. Daar trof ik een zeer vriendelijke dame, Nadia, die echt de tijd nam om te luisteren naar waarom ik zomaar voor haar neus stond, zonder afspraak...

Mijn uitleg over een samenwerkingsovereenkomst als deze, wanneer je veel vertrouwen in handen geeft aan een ander, in dit geval CMA-CGM, dat het dan fijn is een gezicht bij de naam te hebben die op de website, begreep Nadia volledig.

Top hulp in de haven van Agadir

Dit in combinatie met het mooie werk* van RfH vond zij genoeg reden om ons te helpen de verscheping vanuit Agadir te gaan regelen. (*waren haar woorden)

Nadia maakte direct ter plekke een koppeling met Youssef van South Marine Maroc en daarna ging het ineens heel snel. Ook zij waren echt geïnteresseerd in het verhaal en de mens achter de opdracht. Wat een geweldig team van professionele mensen die persoonlijk contact hoog in hun vaandel hebben. En ook wat een fijne begeleiding in de haven tijdens alle politie - en douane checkpoints. Na een spannende dag zat de bus in een zo voet container, klaar voor vertrek naar Walvisbaai, Namibië.

- Toen mijn buddy en ik echter de dag erop klaar stonden voor vertrek bleek de gaspedaal kabel gebroken. Geen beweging dus, en wederom tijd voor de zin: Geduld is een schone zaak!
Want als iemand beloofd er zo aan te komen om 10 uur 's ochtends en uiteindelijk 19.00 uur eindelijk voor je staat, dan met 5min. weer weg is en zegt; "oh dat maakt onze mechanic Mattheus morgen wel even, da's in een kwartiertje, gefixt! Geen probleem joh." Sta je toch weer even verbaast te kijken hoe anders dingen kunnen gaan.

Al met al geen grote gebreken.

Route en Vervolg

Namibië is een enorm groot en prachtig land met vele contrasten. Het oppervlak van dit land is in geen velden of wegen vergelijkbaar met Nederland. Je kan er dagen onderweg zijn en niks en niemand tegenkomen. Geweldig!

Zoveel leegte en ongerepte natuur, stilte, weidsheid en vergezichten die je doen beseffen hoe klein wij als mens zijn, maar ook hoe we wel degelijk onderdeel uitmaken van deze fascinerende Circle of life.

Tijdens het rijden heb ik bijzonder mooie mensen ontmoet, verbindingen gemaakt en goede contacten gelegd om op voort te borduren. Wellicht komen we hier in een latere nieuwsbrief op terug, waarin we meer in zullen gaan op het doel en de visie van de RfH Tour.

Voor Roof for Humanity zien wij in zowel Marokko als Namibië zeker mogelijkheden die verder uitgezocht worden en blijven we in contact met verschillende partijen en mensen.

Vanwege een bouwproject in Malawi wat gepland is rondom maart/april 2023, zal de tour eerst die kant op bewegen.

Via Botswana en Zambia vervolgen mijn buddy en ik de route richting Chikwawa, Malawi.

Agadir - Walvis Bay

En toen was het echt zo... Mijn buddy zat in een container. Deuren gesloten, seal tag geplaatst en geen weg meer terug. Dat was een enorm dubbel moment, want ik was super blij dat het gelukt was. Tegelijk voelde ik me enigszins onthand dat mijn huisje op wielen de komende 41 zeedagen + proces ervoor en erna niet bij me zal zijn. Waar te slapen en hoe te verplaatsen was nu ineens een vraag die mij dagelijks bezig zou houden.

Drie weken eerder dan de aankomstdatum van het containerschip zette ik voet aan de grond in de hoofdstad van Namibië, Windhoek. Om alle zaken goed te regelen om mijn buddy weer in ontvangst te kunnen nemen, was die tijd ook hard nodig, want het kostte de nodige overtuiging, tijd en doorzettingsvermogen om op een gedegen manier voor een schappelijke prijs dit traject voor elkaar te krijgen.

Ook in Walvisbaai is dit gelukt, met soms uren wachten en engelengeduld. Dankzij persoonlijk contact met alle partijen die bij de aankomst van een zeevracht betrokken zijn en de fijne begeleiding van het team bij WFS, kon ik mijn buddy later dan gepland, maar voor Afrikaanse begrippen nog steeds snel, zonder steekpenningen de haven uit krijgen. Zelfs met complimenten voor het werk van Roof for Humanity van de douane officier!

Stempels, papieren, road taxes, alles geregeld, ready to go!

Samen bouwen en ruimte voor verbinding in Tatamutsi, Namibië

De eerste dome is een feit

De RfH tour is vanuit Walvisbaai verder gegaan, richting het Noorden via midden Namibië, rondom het Brandberg gebergte. In de kleine settlement Tatamutsi, wat "Let me not see you" betekent in de lokale taal, naast Uis, bouwde we samen met Thyren, zijn tante Entenesia en andere dorpsgenoten onze eerste tijdelijke community ruimte. Er werd een social event georganiseerd voor de kids en we maakte veel lol.

Hierover meer in de volgende nieuwsbrief.